

- 5) Artykuł 79 ust. 2 lit. b) TFUE znajduje się w tytule V części trzeciej traktatu. Zgodnie z protokołem 21 do traktatów środki przyjęte na podstawie tytułu V nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa (lub Irlandii), chyba że zgłosi ono swoją wolę „uczestniczenia” w nich. Poprzez błędny wybór art. 48 TFUE, zamiast art. 79 ust. 2 lit. b) TFUE, jako materialnoprawnej podstawy decyzji Rada odmówiła uznania prawa Zjednoczonego Królestwa do zdecydowania o nieuczestniczeniu w decyzji i niewiązaniu się nią.
- 6) Wnosi się zatem o stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 16 grudnia 2011 r. ze względu na to, że została ona przyjęta na błędnej podstawie prawnej, czego skutkiem jest nieuznanie praw Zjednoczonego Królestwa wynikających z protokołu 21.

(¹) Dz.U. L 341, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 27 grudnia 2011 r. TVI Televisão Independente, S.A. przeciwko Fazenda Pública.

(Sprawa C-659/11)

(2012/C 49/35)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal Administrativo.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: TVI Televisão Independente, S.A.

Strona pozwana: Fazenda Pública

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 16 ust. 1 CIVA [Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado, kodeksu VAT], zgodnie z jego wykładnią zastosowaną w zaskarżonym wyroku (rozumiany w ten sposób, że opłata za wyświetlanie reklamy handlowej jest nierozdzielnie związana ze świadczeniem usług reklamowych, przez co powinna być wliczona do podstawy opodatkowania świadczenia usług do celów podatku VAT) jest zgodny z przepisami art. 11 część A ust. 1 lit. a) dyrektywy 77/388/WE (¹) (obecnie art. 73 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. (²)), a w szczególności z pojęciem „wzajemnego świadczenia, które dostawca lub świadczący usługi otrzymuje lub powinien otrzymać [...] z tytułu takich dostaw”?

- 2) Czy art. 16 ust. 6 lit. c) CIVA, zgodnie z jego wykładnią zastosowaną w zaskarżonym wyroku (rozumiany w ten sposób, że opłata za wyświetlanie reklamy handlowej nie stanowi kwoty uiszczanej w imieniu i na rachunek usługobiorcy, chociaż księgowana jest na rachunkach przejściowych osób trzecich i przeznaczona jest dla instytucji publicznych, przez co nie jest wyłączona z podstawy opodatkowania do celów podatku VAT) jest zgodny z przepisami art. 11 część A ust. 3 lit. c) dyrektywy 77/388/WE (obecnie 79 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r.), a w szczególności z pojęciem „kwot otrzymanych przez podatnika od nabywcy lub klienta jako zwrot wydatków, wypłaconych na nazwisko i na rachunek tego ostatniego i które są wpisane w jego księgowości na rachunkach przejściowych”?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1)

(²) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1)

Postanowienie Prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 22 listopada 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Irlandii

(Sprawa C-356/10) (¹)

(2012/C 49/36)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 246 z 11.9.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 listopada 2011 r. — 4care AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Laboratorios Diafarm, SA

(Sprawa C-535/10 P) (¹)

(2012/C 49/37)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 30 z 29.1.2011.